

deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
26	Speeltechniek	Essentiële Blues Riffs en Licks - Deel 1

“Deep Dive” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de [GuitarJan.com](#) nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “Deep Dive” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “Deep Dive” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website [GuitarJan.com](#) je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

Essentiële Blues Riffs en Licks - Deel 1

Voor deze “Deep Dive” gaan we er van uit dat je weet wat de basisbeginselen van de pentatonische toonladder zijn, dat je de *shapes* volgens het C.A.G.E.D. systeem beheerst, en dat je weet hoe je die *shapes* over de gehele gitaarhals kunt bewegen en combineren. In deze eerste uitgave van essentiële blues riffs en licks kijken we naar de stijl van de legendarische bluesgitarist Eric Clapton, *Good Old Slowhand*, zoals nu zijn bijnaam is. Er zijn niet veel gitaristen als Eric Clapton die een zo grote en invloedrijke erfenis aan de muziekwereld hebben gegeven. Clapton is een gitarist die de blauwdrukken heeft geleverd voor alle hedendaagse (blues) artiesten, maar heeft ook nooit onder stoelen of banken geschoven welke blues pioniers een grote invloed op hem hebben gehad. In zijn twintiger jaren werd hij al een “God” door de blueswereld genoemd, maar in zijn decennialange carrière heeft hij geflirt met allerlei stijlen muziek, niet alleen de blues. Het is onmogelijk binnen het bestek van een “Deep Dive” alle stijlen van Clapton te behandelen, laten we maar eens beginnen met een vijftal Clapton-stijl *licks*, die zijn muzikale spectrum afdekken van de vlamme frases voor de *Bluesbreakers*, en de psychedelische I voor *Cream*, tot aan de vloeiende country en rock stijl van zijn solomateriaal.

1

full

3 3 3 6 8 8 6 1/4

TAB 5 3 3 6 8 8 6 7 5 3 5 3 5

Voorbeeld 1 is gebaseerd op de posities één en twee van de G mineur pentatonische toonladder, en is geïnspireerd op Clapton's werk voor *John Mayall & The Bluesbreakers*, specifiek het fameuze “*Beano*” album. De *lick* heeft een urgent gevoel en is verspreid over drie maten, waarbij de eerste *bend* die je ziet,

begint op de 3de tel van de 1ste maat. Je ziet dat er een tussenpoos is tussen het eerste en het tweede deel van de *lick*, en een van de meest belangrijke dingen die je als bluesgitarist moet leren, is het gebruikmaken van pauzes/stiltes in je solowerk. De eerste frase van de *lick* eindigt in de tweede maat op een zestiende noot, na de tweede tel. Het is niet zo zinvol om dit allemaal precies uit te tellen als je de *lick* wilt spelen, het gaat er meer om dat je het bluesgevoel in je spel brengt. De derde en laatste maat start op de “en” van de eerste maat.

Example 2: Musical notation for a lick. The top staff shows a melodic line with triplets of eighth notes. The bottom staff shows the corresponding guitar tablature with fret numbers: 8-10, 8, 8-10, 8, 8-10, 8, 8-10, 8, 8-10, 8-10, 10, 8-10-8, 10, 8. An arrow labeled 'full' points to the 10th fret.

Dit is een melodische, herhalende triplet-achtige *lick*. Clapton gebruikte dit soort muzikale frases gedurende zijn jaren in de band *Cream*, in een aantal van zijn wat meer snelheid vragende improvisatie passages. De *lick* heeft als basis positie twee van de A mineur pentatonische toonladder en zoals je ziet, voornamelijk opgebouwd uit triplets.

Example 3: Musical notation for a lick. The top staff shows a melodic line with a hammer-on/pull-off. The bottom staff shows the corresponding guitar tablature with fret numbers: 5-6, 5, 8-5, 7-5, 5-6, 7-5, 5-6, 7-5, 7, 5-5, 5-8-8. Two arrows labeled 'full' point to the 5th and 8th frets.

Een van de fantastische dingen die Clapton gedurende zijn *Cream* tijd wist te bewerkstelligen, is de manier waarop hij klassieke blues *licks* toch iedere keer weer opnieuw fris en vitaal kon laten klinken. De A mineur pentatonische *lick* in voorbeeld 3 is gebaseerd op standaard zestiende noten. Dit is een bijzonder snelle lick, begin dus met langzaam studeren totdat je alle noten helder en duidelijk kunt spelen. Je ziet dat de 6de positie is toegevoegd, wat eigenlijk niet in de mineur pentatonische toonladder thuishoort. Deze *lick* wordt gespeeld met 4 noten in één tel in de 1ste maat, neem dus de tijd om van langzaam naar (zeer) snel te oefenen. De tweede maat opent met vier noten in één tel, voordat er wordt geëindigd op een achtste en een kwartnoot.

Voorbeeld 4 lijkt een beetje op voorbeeld 3, ook hier is de *lick* gebaseerd op de eerste positie in de A mineur pentatonische toonladder, maar start wel een octaaf hoger, en begint op de 17de positie. Normaliter zou de eerste positie de 5de positie moeten zijn (gezien vanaf de lage E-snaar, waar de 5de positie immers een A is). In de eerste drie tellen in maat 1 is er een constante afwisseling tussen *hammer-ons/pull-offs* tussen de 17de en de 20ste positie op de B-snaar, en een enkele achtste noot op de 19de positie van de G-snaar. De *bend* waarmee de eerste maat eindigt, op de “en” van de vierde tel, moet aangehouden worden tot de “en” van de eerste tel in de tweede maat.

4

De laatste *lick*, voorbeeld 5, gebruikt zogeheten *double stops* en heeft als basis de tweede positie van de D mineur pentatonische toonladder. Deze *lick* werkt prima in alle mogelijke toonladders, met zowel *up-tempo* als *down-tempo* blues. Er zitten wat *slides* in op de G-snaar, wat de lick een stuwende kracht geeft. Hoewel de eerste twee maten er wellicht wat complex uitzien, worden deze simpelweg als achtste noten gespeeld.

5

Alle voorbeelden hebben we in verschillende mineur pentatonische toonladders gepresenteerd, maar kunnen getransponeerd worden naar iedere willekeurige positie of toonladder. Gebruik ze om een beetje Clapton-kleuring aan je blues solospel te geven.